

Bron: Notariaat Magazine nr. 7

Tien jaar Wna

In september is het tien jaar geleden dat de Wet op het notarisambt werd aangenomen. In de aanloop naar september laat Notariaat de woordvoerders van de verschillende politieke partijen aan het woord over de Wna, Hammerstein en andere zaken die het notariaat aangaan. Deze maand: Jan de Wit, Tweede-Kamerlid voor de SP

Quo Vadis, notaris?

In *Het Financieele Dagblad* van 2 juli van dit jaar wordt een artikel gewijd aan 'tien jaar marktwerking in het notariaat'. Is een jubileum normaal gesproken reden voor een feestelijke activiteit, volgens mevrouw Barbara Baarsma van het SEO (onderzoeksinstituut) zijn we er nog niet: het beoogde 'opschudeffect' van de invoering van marktwerking in het notariaat is achterwege gebleven. Is dat erg of niet?

De in 1999 ingevoerde marktwerking heeft heel wat te weeg gebracht. Daar is vriend en vijand van het marktdenken het wel over eens. Het is echter een grote fout van de wetgever geweest. Er ontstond op deze manier een onmogelijke combinatie: de notaris als iemand die een openbaar ambt uitoefent en tegelijk de concurrentie aan moet met zijn vakgenoten omdat hij gedwongen wordt ondernemer te zijn.

Omdat er veel te verdienen viel is een deel van de notarissen zich gaan toeleggen op de onroerendgoedmarkt. Dat heeft geleid tot een ware concurrentieslag tussen notarissen en tot de bijbehorende wantoestanden. De *eminence grise* van het notariaat – prof. mr. Martin Jan van Mourik – nam het woord verloedering in de mond.

Wat zien we immers? Notarissen als verdachte van vastgoedfraude, notarissen die beschuldigd worden van geknoei met derdengelden, notarissen die onder verscherpt toezicht komen te staan van het Bureau Financieel Toezicht, een notaris die onlangs uit het ambt werd gezet door het Gerechtshof in Amsterdam.

Notabene, de notaris is een ambtsdrager die in ons rechtstelsel op hetzelfde niveau staat als een rechter. Door de bovengenoemde wanpraktijken is er van dit beeld niet veel meer over. Wat is de remedie tegen deze rampzalige ontwikkeling?

Genoemde mevrouw Baarsma wil het aanbod van de notarissen nog meer 'opschudden'. Dus laat de markt vooral zijn werk doen en dan zal het notariaat vanzelf efficiënter

worden. Met een aanzienlijke inkrimping van het aantal notarissen, als beoogd gevolg. De notariële beroepsorganisatie ziet ook alle heil in de marktwerking, dat is, zo zegt de voorzitter mevrouw Erna Kortlang, zelfs het hoofdthema van de bijeenkomsten die zij belegt met de notarissen. Waar moet dit heen? Of, nu wij nog steeds een Latijns notariaat hebben, *Quo Vadis*, notaris?

Het is mijn overtuiging dat we juist af moeten van die marktwerking. De notaris moet kwaliteit leveren, moet niet opgejaagd worden door de snelle 'onroerendgoedjongens', en moet zijn klanten goed bedienen. Wat mij betreft is de herinvoering van vaste tarieven een belangrijke aanzet tot het oplossen van het probleem.

Belangrijk is daarom dat er nu – eindelijk – onder notarissen verzet komt tegen de rampzalige marktwerking. Ik bedoel dan de oprichting van De Nieuwe Stempel, die de notarissen oproept niet onder de kostprijs te werken en laat onderzoeken of er tariefafspraken gemaakt kunnen worden.

Dat is bemoedigend. Als De Nieuwe Stempel een dikke stempel kan drukken op de ontwikkeling van het notariaat behoren de prijsvechters, de kantoren die nauwelijks service bieden aan de klanten en de op de vierkante centimeter gespecialiseerde kantoren tot het verleden.

En wordt de notaris weer wie hij was en behoort te zijn.